

PHẦN 1

Trong khi cô sắp sửa bán căn hộ sang trọng tọa lạc tại khu Manhattan, Lacey Farrell, một nhà địa ốc trẻ, là nhân chứng vụ án mạng của bà chủ nhà. Thế mà bà này lại tâm sự cho cô biết về cái chết của Heather, đứa con gái của bà và là một nghệ sĩ trẻ của Broadway trong một vụ tai nạn xe hơi.

Lacey biết quá nhiều nên cuộc sống của cô bị xáo trộn. Được cảnh sát che chở, bắt buộc phải dọn đi nơi khác và thay đổi lý lịch, mặc dù vậy cô vẫn bị tên thủ phạm tìm ra tông tích. Một cuộc tìm kiếm của kẻ giết người chuyên nghiệp và cuộc săn đuổi bắt đầu.

Sau đó, Lacey cố tự an ủi mình là nếu như cô đến sớm hơn vài giây, không những cô không giúp gì được cho Isabelle, mà trái lại cô còn chết chung với bà ấy.

Nhưng sự việc xảy ra hoàn toàn khác. Dùng chiếc chìa khóa để cho khách coi nhà, cô đã vào trong căn hộ trên đường 70 phía Đông và gọi tên Isabelle đúng vào cái lúc bà này hét lên «Không ... !» và sau đó là một tiếng súng nổ.

Hoặc bỏ chạy hoặc phải trốn, Lacey không hề do dự, cô đóng cửa, vội vã chui vào núp trong ngăn tủ treo quần áo nơi cửa ra vào. Trước khi cô kịp đóng kín cửa, một người đàn ông tóc vàng ăn mặc rất sang trọng đã chạy xuống cầu thang. Qua khe hở, cô nhìn thật rõ bộ mặt hấn ta và hình ảnh đó lập tức in sâu vào trong tâm trí cô. Nói cho đúng, cô đã từng thấy người này rồi. Nhưng nét mặt đó bây giờ trở nên lạnh lùng và độc ác. Không còn nghi ngờ gì nữa, đúng là người mà cô đã cho coi căn hộ vài giờ trước đây, ông Curtis Caldwell dễ thương, người xứ Texas.

Từ trong chỗ trốn, cô nhìn người kia đi ngang qua thật nhanh, tay phải cầm một khẩu súng, còn ở nách trái thì kẹp một bìa hồ sơ bằng da. Hấn ta mở cửa ra vào và hồi hả chạy ra ngoài.

Các thang máy và cầu thang cấp cứu nằm ở đầu kia hành lang. Lacey biết là thế nào Caldwell cũng sẽ nghi người mới vào nhà vẫn còn có mặt ở đây. Do bản năng tự vệ thôi thúc, cô phóng người ra khỏi tủ quần áo để đóng mạnh cánh cửa sau lưng hấn ta. Người đàn ông này liền xoay người lại và trong một khoảnh khắc quái ác, hai ánh mắt đã giao nhau, ánh mắt lạnh lùng của ông ta xóay vào mắt nàng. Hấn nhảy lại cánh cửa nhưng Lacey đã nhanh tay chốt được cánh cửa ngay lúc hấn tra chìa khóa vào ổ. Chết cứng vì hoảng sợ, cô đứng tựa vào cánh cửa, run lẩy bẩy khi thấy nắm cửa được vặn xoay qua lại. Cô thầm cầu xin cho Caldwell không có cách nào khác để vào trong nhà.

Cô phải báo cho cảnh sát mới được.

Cô phải cầu cứu một ai đó

Isabelle ! Cô nghĩ đến người này. Chắc chắn là chính bà đã hét lúc nãy. Bà có còn sống không?

Tay lướt trên tay vịn cầu thang, Lacey phóng bốn nấc một lên cầu thang được phủ thảm dày, băng qua một phòng nhỏ màu mận và ngà, nơi mà nhiều lần cô đã nói chuyện với Isabelle, nghe bà ta nhai đi nhai lại hết sức bền bỉ rằng bà không tin vào cái chết của cô con gái Heather của mình, dù bề ngoài nó có vẻ đơn thuần chỉ là một tai nạn xe hơi.

Hoảng sợ với những ý nghĩ trên, cô chạy vào trong phòng. Isabelle nằm ngang trên giường, người co rút lại, mắt mở trừng bàn tay đẫm máu bấu vào một xấp giấy ló dưới cái gối để cạnh đó. Một trang giấy bay lơ lửng trên không do ngọn gió thổi xuyên qua một cánh cửa sổ được mở.

Lacey quỳ gối xuống: «Isabelle » - cô thì thầm. Có quá nhiều điều mà cô muốn nói ra, nhưng gọi một chiếc xe cứu thương chẳng hạn thì mọi chuyện sẽ ổn thôi, nhưng cô không thốt nên lời. Đã quá muộn rồi, Lacey biết như thế, vì Isabelle đang bước vào cõi chết.

Cảnh tượng này ám ảnh cô trong nhiều đêm. Vẫn giấc mơ đó: cô quỳ gối cạnh Isabelle, nghe những lời trần trụi của bà ta. Isabelle nói với cô về quyền nhật ký, van nài cô cầm lấy các trang giấy. Cùng lúc đó, có một bàn tay đặt trên vai cô, cô ngược mặt lên. Tên sát nhân đang đứng trước mặt cô, về mặt lạnh lùng chĩa họng súng ngay trán cô và bóp cò.